

Posudek vedoucího diplomové práce

Název: Relaxační soliterní křeslo

Student: BcA. Kristian Ruden

Vedoucí diplomové práce: MgA. Jan Jaroš

Kristian si pro svou diplomovou práci zvolil relaxační soliterní křeslo k jehož zpracování ho přiměla návštěva ve slavné italské značce na luxusní čalouněný nábytek Poltrona Frau. Původně si dal za cíl nic menšího, než že mu tam i jeho vlastní křeslo na diplomovou práci vyrobí. Přes to, že vše nakonec dopadlo jinak, musím ocenit, že jeho cíle tento „dílič“ neúspěch s výrobou u „Poltrony“ nikterak nezmenšily, i když většina práce zůstala plně na jeho rukou. A co více, dotáhl je do funkčního prototypu. Právě boj s hmotou a kontinuální pracovní nasazení bych u Kristiana ocenil na prvním místě, neboť vše, co jsme si řekli na začátku zimního semestru jako podmínky pro absolvování diplomní práce v našem ateliéru, splnil!

Názory na formální pojetí Kristianova relaxačního křesla mohou být různé. Já ale oceňuji právě odlišnost přístupu. Měli jsme tu v předchozích diplomních pracích projekty, které byly maximálně racionalizované jak po stránce ekonomicko-výrobní, tak materiálové, vizuální. Měli ale úplně jiný účel a cílovou skupinu.

Kristian namíchal speciální koktejl z toho nejlepšího z nábytků z období Space Age, současných luxusních nábytkových produktů s kovovými prvky a přihodil svou invenci **před** promícháním v AI a ještě jeden díl své invence **po**, aby vzniklo jeho skulpturní křeslo s podnožkou, jako alternativní přístup pro specifickou velmi bohatou klientelu. Požadavky a nároky těchto zákazníků se specifickým vkusem si uvědomíte teprve tehdy, když s nimi začnete pracovat. Vědí to v prémiových automobilkách, v prodejnách luxusního zboží. Prostě všude tam, kde chtějí od těchto bohatých lidí peníze a jsou ochotni jim udělat maximální servis. Mám za to, že Kristian tuto schopnost navrhovat pro takové klienty má.

Kristianovo křeslo není rozhodně pro každého. Naopak cílí na lidi, kteří chtějí něco unikátního jedinečného. Není ani pro jakýkoli interiér. Aby takový objekt – křeslo vyniknul potřebuje prostor a ne malý! Jeho opulentnost, je i přes jeho finální rozměry značně zredukována, kdy v průběhu práce prošla důkladnou liposukcí. Ještě konkrétnější podobu pak získalo po zhotovení polystyrenového modelu, který ukázal i přes proces virtuálního zhubnutí, stále prostor pro úpravu v reálném měřítku – především v bocích. Většina konzultací probíhala s pomocí VR brýlí které velmi pomohly ve sdílení představ.

Finální prototyp je překvapivě velmi pevný, kdy konstrukci pomohl křídlový profil a pevné propojení vertikálně děleného opěráku. Spoj je pak zakryt podhlavníkovou opěrkou, která je za mě příliš silná a snesla by snížení pro větší komfort. Rovněž by si zasloužilo větší pozornost doladění ergonomie zad v bederní části (nezkoušel jsem s podnožkou, kdy se může pozice páteře s ohledem na předsunutí a vyvýšení nohou změnit) Tyto body jsou důležité s ohledem na nižší polstrování, které neodfiltruje bodové tlaky. Stran funkčnosti jsou sporné prodloužená křídla hlavové opěrky, která pro tento účel nemají šanci být z velké části využita. Na druhou stranu vizuálně podporují dynamiku celého křesla.

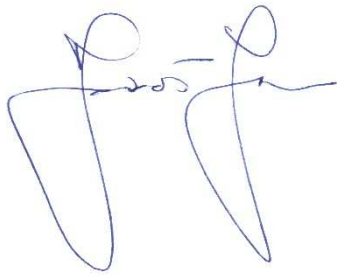
Díky konstrukci, kdy je celé křeslo seskládáno z jednotlivých dílů polyuretanové pěny a následně laminováno, je možné tuto technologii brát při malé sérii, jako výchozí.

Diplomovou práci hodnotím jak po teoretické, tak praktické stránce jako zdařilou. Ukazuje nám, jakým směrem se vyvíjí spolupráce s AI a nastiňuje nám i její nedostatky v podobě pastí líbivého formalizmu, který musí jistit stále ve střehu kritické myšlení. Přeci jen stále žijeme v reálném světě s nohama na zemi a nikoli ve Fantasi!

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji s ohledem za množství odvedené práce, kterou by si i přesto ještě křeslo zasloužilo hodnocení písmenem A – výborně.

Vedoucí diplomové práce

MgA. Jan Jaroš

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized, overlapping loops and lines, likely representing the name 'Jan Jaroš'.